

Hamidou

Uddannelse skaber fred

TEKST: DORTHE NIELSEN · FOTO: WILLIAM VEST-LILLESØE

” Hvis alle mennesker i et land har en uddannelse, giver det et mere fredeligt samfund uden konflikter.” Ordene kommer fra 18-årige Hamidou. Det er tydeligt, at han har tænkt meget over det med skoler og uddannelse. ”Uddannelse kan bringe mennesker ud af fattigdom, og man lærer sine rettigheder at kende,” fortsætter han sin tankerække.

Hamidou bor i byen Dori i det nordøstlige Burkina Faso. Han har sine forældre og sine seks søskende i byen. Men han bor ikke i familiens hus mere. Der er ikke plads til dem alle sammen, så han er flyttet hen i nabohuset, hvor han deler et værelse med sin ven Abdouh. De har ingen møbler i værelset og sover på madrasser på gulvet. Men det gør ikke noget, for de har det hyggeligt sammen.

Han er dog ikke helt på egen hånd. Hver dag kommer hans mor eller en af hans søstre med mad til ham. Hans far er landmand og har et stykke jord uden for byen, hans mor passer hus og børn og laver mad til den store familie. ”Hverken min far eller mor har gået i skole. Men de støtter, at alle vi børn får en uddannelse,” fortæller han.

Skolen i Bafélé

Hamidou går i 6. klasse. Da han var yngre, gik han ikke i skole. Men i moskeen hørte han om en skole, som blev bygget i landsbyen Bafélé, som ligger fem kilometer uden for byen. Den fik hurtigt ry for at være den bedste skole, og her ville han gerne gå. Det fik han heldigvis lov til. Sammen med nogle af sine

Hamidou og Abdoulah er glade for deres værelse. Som I kan se, er der strøm til deres tv og mobiltelefoner.

kammerater går han hver dag hele vejen til skolen. Hvis de er sent på den, løber de. Landsbyen ligger tæt på ørkenen, og det er umuligt at cykle derud, fordi vejen er så sandet. Bafélé er en helt almindelig landsby, hvis 3000 indbyggere bor i små lerklinede huse.

Men deres skole har altså et særlig godt ry. Der går 436 elever på skolen, lige mange drenge og piger. Foran døren til klasseværelset står en stor samling farverige sko og sandaler, for eleverne tager skoene af, før de træder ind i lokalet. Klasseværelset har kun ét bord, det er lærerens kateder. Bagest i lokalet er der bænke, og foran bænkene ligger der tæpper, som man også kan sidde på. En stor tavle dækker den ene væg, ellers er der tomt.

Hamidous skole er en muslimsk skole, en madrassa, som de kaldes. Skolen er en del af det almindelige skolesystem, og det betyder, at eleverne har præcis de samme fag som i en kommunal skole ud over arabisk. Hamidous yndlingsfag er matematik. ”Jeg er rigtig god til matematik,” siger han med et skævt grin.

Hamidou underviser i arabisk

Men det fag, som Hamidou bruger mest tid på, er arabisk. ”Vi lærer arabisk for at kunne læse koranen, den er jo skrevet på arabisk,” forklarer han. ”Når jeg har fri, underviser jeg yngre børn i arabisk i moskeen. Jeg tjener ikke penge på det. Det er noget, jeg gør frivilligt.” Hamidou kan godt lide at dele sin viden med andre. ”En god muslim deler, hvad han har og kan,” fastslår han. Det er også derfor, han gerne vil uddanne sig som lærer, og han vil gerne undervise på en madrassa. ”Som lærer kan man hjælpe andre og på den måde få tak fra både mennesker og gud,” siger han.

Der er altid børn, der leger ved Hamidous værelse. Motorcyklen er ret sej, synes de.

Religion er vigtig

Religion er vigtig for Hamidou. Han vil gerne være en god muslim. "Islam er den bedste religion," siger han og nikker alvorligt. "Jeg synes, det ville være nemt, hvis alle var muslimer." Han sidder lidt i tavshed og tilføjer så: "Men altså, jeg har også gode venner, som er kristne, og vi har mange ting til fælles." Han slår lidt ud med armene, mens han tjekker mobiltelefonen. "Når vi er sammen, spiller vi fodbold og snakker om alt muligt, men allermest om fremtiden. Vi snakker rigtig tit om, hvordan vi forestiller os, at vores fremtid skal være. Og vi har ret forskellige ideer," forklarer han. Der er flere af hans venner, der gerne vil ud at rejse. Men for Hamidou er det ikke så vigtigt at komme til udlandet. Han har været i nabolandet Niger, fordi han har familie dér. "Men jeg vil til gengæld meget gerne til Bobo-Dioulasso. Jeg har hørt, at der skulle være en meget berømt madrassa i byen. Det er min lærer, Amadou Dicko, der har fortalt det. Det kunne være spændende at se den skole."

Jeg tror på mit land

Hamidou er lige fyldt 18 år, og det betyder, at han har stemmeret. Der skal snart afholdes valg i Burkina Faso. Det er det første frie valg i 27 år, og derfor er valget vigtigt, mener Hamidou. "Men jeg nåede ikke at registrere mig som vælger," fortæller han og rynker panden. "Det er rigtig ærgerligt. Jeg mener, det er vigtigt at udtrykke sin mening. Min far skal stemme, og det vil jeg også sørge for at kunne ved næste valg."

Burkina Faso er et fattigt land, men Hamidou har tillid til, at landet nok skal klare sig i fremtiden. "Jeg er stolt af mit land og tror på det," som han udtrykker det. "Og når jeg får en uddannelse, kan jeg bidrage til udviklingen."

På hjemmesiden kan du se film fra madrassaen og høre Hamidou læse højt fra koranen på arabisk. Du kan også få mere at vide om byen Dori og det berømte kvægmarked.

heleverdeniskole.dk/hamidou

